

Publicerad 2009-07-05 11:12 av LassO

Detta är en i grunden sann historia, sann och väldigt sorglig, han var äldst av 6 syskon....

Andar i flaskorna

Han går ensam i sitt sniffande, sniffandet är hans vän, sniffandet är de enda som är viktigt. Han fick jobb som målare men, ett himmelrike för en sniffare om man ser det ytligt, men det är mer, ett helvete, de värsta som finns. I princip så var det hans dom…

Han stängde dörren när han målade, han satt där inne och njöt av ångorna, det som andra ventilerade bort. Det var detta som till slut fick arbetsgivaren att säga upp honom…. Han fick inte vara kvar för sitt missbruk men… det var försent.

Han berättade om sitt liv för en vän ”flaskorna ropar på mej” sa han ”kom kom och ta mej, du vet hur skönt det är”. Lim och lösningsmedel.. Alla talade till honom om abstinensen var tillräcklig, det andra såg som nyttoprodukter var för honom ”nöjen”…

En dag, så bröt han sej in på lagret, hans doftsensorer var inte som de borde, så han kände inte att de luktade lösningsmedel… För oss andra så hade stanken varit påfallande, men han tände en tändsticka.. och allt, gick upp i lågor….

Så gick hans liv till spillo på nåt så trivialt… som… ”sniffare”

Ropet från flaskorna vart honom övermäktigt

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren LassO med Poeter.se id #18104 innehar upphovsrätten